

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XVII. S. Georgius. Equus Sejanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XVII.
FESTVM S. GEORGII,

Mart.

Ascensor equi non salvabit animam suam. Amos:

Equus Sejanus.

Rostat sapius nobili Apellis penicillò in tabula descriptus vel acu phrygia in peripetasmatis vivaciter expressus equus magnitudine inusitata, cervice ardua, colore phoeniceo flava & comante juba, cujus pedibus subtratos videas proximis heròas numero quinos. Ut sciant Opt. AA. rei ac nominis equus iste importet, epigraphen legant equino trabalibus literis insertam *Equus Sejanus*. Sed hæc obscura inscriptio lucis affert præsentis equo; eâ lectâ, suis etiamnum gardiis implicata hæret, quid propriè sit *Equus Sejanus*; eum ergò hic loci obiter elucidamus. De hoc equo fusiùs scripsit Aul. Gellius (1) eam in sententia digressus, hunc equum ei illorum genere fuisse, quos Hercules occidit Thracia Diomede secum Argos in Græciam deduxit; Multi, quibus curæ ac cordi erant equi, vastum ac prolixum iter emensi Argos contendebant, ut hunc Bucephalum vel oculis spectarent, vel emptum jure sibi totum vendicarent. At verò sicut nil sub sole datur, equus omni ex parte dici valeant perfectum, nullis nævis aut naturæ defectibus sit obnoxium, ita sanè splendidus hic equus unà fuit fatalis equus, quisquis enim eò usus est, fatò semper violentò vitâ ejectus est. Quotò seculò post fundatam Urbem Romam, mortuo Dictatore Quinto Cincinnato, in Græciam à Romanis ablegatus est hujus nominis *Equus Sejanus* Consul; hic primus omnium hunc equum Argis coëmit et struxit, ut Cneum sessorem reciperet; at brevi factum est, ut Cneus quoddam Octavii Augusti partes soveret, à Marco Antonii Octavii hunc è medio tolleretur, acerbò ac violentò fatò maceratus. Usus est equus hoc jumentò senis tantum mensibus, & quia primus omnium equus hunc jus egit domitorem *Sejanus*, nomen à sui domitore etiam equus transsumpsit.

(1) Aul. Gell. noct. Att. 13. 6. 9.

A. Explicatur equus *Sejanus*, quem nemo potuit domare.

sumpsit. Cneo Sejano in Consulatu successit Dolabella, qui hunc equum mille philippeis coëmit; at nôset, quantam sibi calamitatem hoc immani pretio comparâset, duplô plura pro equi carentia expendisset. Antequam annus dilaberetur, populus in Epiro jugum excussit Romanum, & in Senatum grandem movit seditionem. Contendit properè in Epirum Consul Dolabella, equô recens emptô sublimis, sed à Cassio rebellium Duce captus, occisus, & per omnes Epiri plateas ignominiosè tanquam rabidus canis raptatus est. Ut tota Epirus citius & nervosius pacaretur, Dux eorum Cneus Cassius in officio Consulis subrogatus est Dolabella; in equô usus est per biennium; hôc confectô, quôd Epiratis contra Curiam Romanam colludere videretur, clanculô cum conjuge, liberis, ac domesticis suis venenô sublatu est. Post hunc, Marcus Antonius equorum insanus amator, equum illum magnô pretiô coëmit, is, qui hoc jumentum Antonio tulit, dicitur idem pretium suo pro honorario accepisse. Dilapso bimestri, grande prælium inter Marcum Antonium & Octavium Augustum exarsit, quô non tantum Eques Antonius peremptus est, sed etiam Cleopatra Ægypti regina, spuria uxor Antonii, viso ex funere sui facta carnifex. Prælii totius causa erat impudens Cleopatra, quam cum repudiâtâ Octaviâ Augusti Sorore uxoris locô Antonius haberet, jure in eum Octavius Augustus odium concepit, quôd sola mors extinxit. Tandem equus iste in manus venit Equiti Asiatico, cui nomen Nigidius; jam quidem annotus erat equus iste, cum eum Nigidius coëmeret, viribus suis & recalcitrandi ferociâ notabiliter fractus; placuit tamen Nigidio, cui vitâ stetit equitatio. Properabat fortè ad urbem Marathon, hôc equô sublimis Nigidius, ubi cum ad faciendum viæ compendium torrentem transgredere, cespitans equus corruit, seque unâ & fessorem suum undis misit & suffocavit. Hi sunt quinque illi Equites, equi hujus pedibus affusi, nempe Cneus Sejanus, Dolabella, Cassius, Marcus Antonius & Nigidius. Cum ergo omnes ac singuli hôc equô usi mortem appetere violatam, inde proverbium natum est, ut homines calamitosi equum Sejanum habere dicerentur Gellio teste. At quousque hæc fusior de Sejanum equo præambula dissertatio?

Optimi AA. ubique terrarum nobis S. Georgius cujus hodie Festum diem celebramus, equitis generoso equo insidentis specie Catholicis representatur, manu seu ensè seu lanceâ instructa, ut puellam nobilem, cui draco imminet, periculo eximat, confectô dracone. An vera & historica, vel tantum symbolica hæc sit Gregorii representatio,

S 2

adhuc

B.
Aptatue
D. M. Ge
orgio. ☉☉

adhuc sub iudice lis est; pars tamen potior Authorum eam in sententiam inclinat, ut dicant symbolicam, ita tamen ut symboli fundamentum in re præbeat vita per Georgium consummata. Ut Nadasi memorat, fuit Comitis titulo exornatus militum Tribunus; Alexandram Diocletiani Conjugem ethnicam ad veram fidem convertit, & ad Martiri palmam promovit. Sic ab idololatria præter alios plures abstractam Imperatricem, magni draconis faucibus Augustam eripuit Georgius.

(2) Georg. Vicellius in Hagio-
log.

Juxta Georgium Vicellium (2) idem præclarum facinus omnes illi operantur, qui in salutem animarum & præservationem à ruina alicuius operam impendunt; draco enim diabolus est, Regis filia Christi Spōsa est Anima; hanc à mortiferis faucibus tartarei hostis eripere, & reddere intactam, est Georgium præstare, si ad speciem diabolicae inmanitatis non expavescat Minister Christi, sed fortitudine plus quam Spartana verbi divini gladio, & acuti sermonis lancea aut feræ commotionis spiculo bestiam trucidet, & opima spolia Deo referat, plurimum aliorum salvatione. Hac Imperatricis Alexandræ inopinata conversio usque adeo Diocletianum irritavit, ut omni tormentorum genere irritum Heroem profeinderet. Quid & quantum pro Deo ac fide nostro passus sit, dictum est in Analog. Tub. hoc ipso die, ubi ex instituto huius Sancto titulum adstruximus *Martyrum Coryphæum*. Antequam verbum confodiendum hostem stygium accingeretur, opus fuit, ut equum suum multò ante ritè nosset moderari; quod ita strenuè, ita fortiter præstitit Georgius, ut præ aliis gloriosi Equitis titulo condecorari mereretur. Non loquor ego hic loci de pictura equitantis Georgii mechanicè sumpta, sed mysticè ac symbolicè accepta, ut symbolico draconem equus respondeat symbolicus. Ut sic equus Georgii nil erat aliud

C.

Domuit
bellissimè
corpus ceu
equum re-
calcitrantem.

(3) S. Laur.
Justin. Ser-
mon. de S.
Georg.

(4) S. Bern.
Serm. de
OO. SS.

quàm corpus Georgii, quod apprimè novit & ab illicitis continentibus franò restringere, & rursus variis virtutum stimulis ad ardua quæ erigere, atque iterum divinæ charitatis impulsu ad piorum operum exercitationem relaxare. Quantus fuerit equi huius domitor Georgius ex primo ejus principio, quod semper Justiniano (3) teste in ore habuit & opere ipso constanter exercuit, abundè colligas. Maxima ejus hæc: *Incongruum est, ut patiente Rege, & pro salute animarum occurrat, segniter vivat Christianus, & sine certaminis exercitio d. si. tot.* S. Bern. sus est, quem Georgii exemplo his verbis Bernardus (4) expressit: *deceat, non deceat sub spinoso Capite membrum esse delicatum.* Vixit Christus ab omni fastu remotissimus, pluribus ærumnis afflictus, communitatiæ purpuræ palliastro ad risum amictus, toto corpore concisus, plura

lividus, vulneribus obseptus &c. & ego corpus peccaminosum tot delictis enutrium, tot bellariis faginem, tam molliter & delicatè meum tractem jumentum, ut tandem Sessori suo recalcitret, ac sede sua ejectum in fatum præcipitet horridum, execrandum? fecit hæc meditatio, ut opibus & fortunis prædives militum Tribunus, quidquid bonò titulò bursa conclusit, in pauperes erogaret, corpus pro Deo ac Divina fide secandum & cremandum barbaris offerret, machinam cultris horridam fortibus ausis exantlaret, viva calce totum hominem obrui permetteret, ferreis & igne candentibus crepidis lætus atque hilaris sub effero & truculento Cæsare Diocletiano ad Gloriæ metam cursitaret. Et verò si nullus præstò fuisset Diocletianus, qui labis expers corpus discredicaret; si nullus carnifex Georgio insultasset, ut innocuam carnem excarnificaret, ipse sibi factus fuisset Diocletianus, ipse carnificis vicem obiisset, & jam inedia ac forti abstinentia, jam cingulis & ciliciis, jam flagris & arundina longa, atque alia corporis edomandi supellectile in sui corporis jumentum sæviisset; timuit nempe Georgius, ne corporis jumentum, si mitius tractaretur, in equum abiret Sejanum, qui in præceptus ageret efforem; quod sanè omnibus illis fuerit timendum, qui omnem luxum & libidinem, omnes cupedias & voluptates, omnem gulam & summe noxiam libertatem strigoso corporis sui equo indulgent. Hostem validiorem, hostem periculosiorem non habemus, quàm sit equus iste domesticus, firmum ac vegetum corpus nostrum; quantò majoribus blanditiis fovetur, tantò acrius reboat, tantò impudentius recalcitrat, efferatur, & exasperatur. Expertus est equi hujus insolentiam & immanitatem leno ille & obscænus adulter, de quo in suo Castitatis triumpho sequentia Ballingham (c) enarrat.

Vixit priori seculo turpis mœchus, qui corporis & carnis suæ lividus sectator, thorum conjugialem improbè protrivit, alienæ pudicitia perpetim insidiatus, quò lucrò? quò emolumentò? mox audietur. Accidit fortè, ut præter mœrem præproperè suum Bucephalum conscenderet, & jure suo anxia uxor inquireret, quorsum tam celeri abitu iter maturaret? tulit ægerimè luxurians eques, quæsitò tangi stygios amores, & mox efronti audacia sordidam itineris decreti metum detexit, dixitque, in lupanas propero; unà equò calcaribus incitatò, recto tramite in veneras ædes contendit. Quid ad hæc tam perfidò responsò exacerbata uxor? id, quod animo graviter læso præceptus ira dictavit; abeuntem his votis prosequi audita est uxor flammea: abi, abi procax bestia, & ad hos lares tuos nunquam ultrà revertè! ut te

(c) Anton.
Ballingham.
c. 1. c. 7.
D.

Multos alios protrivit hoc jumentum, probatur. Hist.

mille diaboli in foveam præcipitent, ubi medius crepes mastigia! Deum immortalem! non opus est tot Diabolis, ut alteri fatalem strus nemanam; unus simplex dæmunculus sufficit ad fragem toti urbecula referendam. Videntur pondus habuisse vota ore uxorio profecta. Cum in morem prodigi illius lurconis pravos animi affectus Orci filiquies saturasset, equum suum properè conscendit, alio properaturus, ubi centes cupedias venaretur; at ecce! vix tergum pressit bucephali equus totus furere, recalcitrare, omnem se in gyrum circumagere se in altum attollere, tamdiu fremere, bacchari & tumultuari, donec adulterum tergo suo dejectum, sed altero pede stapedi nexum, Oco funus traderet; sic enim innodatum per omnes urbis plateas terrens equus raptabat; sic pendulum per lapides & foetentes cloacas pertrahebat, sic omnia corporis membra luxabat; sic totum caput in quassabat, ut cerebrum violenter excussum saxis & lapidibus allidetur. Nec potuit equus iste ullis artibus pacari, donec peragratis omnibus plateis tandem iterum ad lupanor diverteret, ubi ultro terro quillus stetit equus, ut nempe pendulum funus eo in loco deponeretur, in quo vivus leno conjugii fidem nefandis ausibus fessit adhibere & simul in se justam Dei vindictam provocavit, spectaculo futurum omnibus illis, qui pravis effectibus suis ita promptè velificaverunt, qua data porta, in voluptates unà & in barathrum se per atmosphæra demones devolvi patiuntur.

Sodes iste, Optimi AA. miserrimè equitavit, quia equum conscendit *Sejanum*, & efrane corpus suum in omnem libertatis luxuriam devolvit. De tam misero equite rectè dixit supra citatus Amos: *Ascensor equi non salvabit animam suam, sed potius trahet eum*. Moysi oraculum verificabit (6) *equum & ascensorem deiecit in mare*, i. e. cur equos & ægyptios equites, impium Pharaonem & sequaces eius altò hausit Justitia Divina. Fuit ægyptius, eques spurius, turpis molochus, de quo meminimus, quia corpus impium salutis habens in omnem proterviam, in omnem lasciviam resolvit, & ideò nec animam suam salvavit, sed animam simul & corpus in mare mortuum, in abyssum miseriarum, & æternæ damnationis barathrum præcipitavit, ubi hodiè medius inter efferos Pharaones; corporis sui pessimos moderatores, carnis & luxuriæ fumantes procos plagis cruciatur molochus. Ut anima salvetur, cum Georgio equitetur. Ut anima salvetur corpus nostrum perpetim dometur & castigetur, atque in servitium

(6) Exod. 15.

(7) 1. Cor. 10.

Georgii exemplò veluti jumentum rigidè non blandè corpus nostrum tractetur, ne spiritui recalcitret. Adhuc hodie omnium animis intonat (8) Joannes: *Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* (8) Matthi. Juxta SS. PP. Chryf. Hier. Greg. Basil. Bedam vim cœlo inferunt, qui corpus per pœnitentiam emaciant, qui sensibus suis fortè injiciunt luparum, qui pravos affectus suos refrœnant, qui in camo & frano-reprobos habitus suos constringunt, qui efferas domant passionès. Perdet sui sessorem corpus nostrum tanquam equus indomitus, si suæ libertati relinquatur; si nullis legibus nullis frœnis à gula & à luxuria à luxu & à superbia, ab ira & acedia, à detractiõne & blasphemia seriò revocetur. Spiritus Sanctus equo huic in frano & camo vult maxillas constringi, quod licet molestum accidat, frano tamen infra gingivas ductò gula & ingluviès reprimitur. Sicut camò non impeditur respiratio, ita tamen camò omnis morsciatio profligatur. Acedia equum si corripit aut libido, stimulis & virgis, calcaribus & pœnis in officio continetur, & à via perditionis in salutis semitam revocatur. Sic ergò ritè corpus nostrum castigetur, ne quis reprobus efficiatur, ut paulò antè monuit (9) Paulus. Audiamus hac super re unum Patrem Basilium, & totum idem sermonem nostrum concludamus. Sic (10) loquitur cit. *Corpus nostrum fere instar coërceatur, & ab ipso adversus animam suscitati tumultus ratione veluti flagello compescantur, ne frœnum voluptati laxando, mens à contumaciis equis rapiatur.* Ah! quàm durè quàm acerbè corpus suum innocui Cœlites, cum adhuc in terris agerent, habuerunt, licet nequiquam spiritui reboaret, sed in omnibus se juxta Legis divissimæ frœnum regi, dirigi, ac sursum duci promptissimè paterentur. Erant, qui plagas corpori suo inflictas nunquam coalescere paterentur; erant, qui licet omni culpâ carerent, suum tamen corpus vespis & vermiculis cruciandum spontè objicerent; erant, qui sanctò quodam oidiò in carnem suam accensi, ita corpus quotidie excarnificarent, ut crederes, eos gravissimorum scelerum reos esse, qui ne quidem totà vitâ suâ ullo gravi peccato animam contaminabant; erant; qui ultrò in sui corporis lanienam tetros carnifices extimularent: en huc tela exonerate, huc flagra excutite, huc ferrò & flammis savite; quos inter cum Georgius noster tanquam Martyrum Coryphæus teneat primatum, nos quoque ab hoc Sancto hac horâ sanctum quemdam Zelum hauriamus, quò equum hunc Sejanum corpus nostrum ita semper moderemur, ut tanquam gnavi ac providi corporum rectores, nullo unquam casu

(8) Matthi.

11.

E.

Coërceandum est corpus nostrum, ne sessorem excutiat & conculect.

(9) 1. Cor. 9.

(10) S. Basil. de leg. gentil. lib. 2.

F.

Hanc in rem SS. Exempla.

casu excussi, recto tramite Jerosolimas contendamus, non terrestres illas sed cœlestes, ubi nunc soli equites cum animavictoriae toties in terris de equo Sejano relatae immortalis gloriæ corollam recipiant, cum verò illuc etiam ipsi equitum equi, ipsa corpora nostra extollentur, et suis cum rectoribus & animabus pari laurea coronentur juxta illud Regi Psaltis (11) effatum: *Homines & jumenta salvabis Domine.* Verbum dum vivi sumus & vegeti, corpus nostrum cum S. Paulo, cum

(11) Pl. 35. S. Georgio ita providè castigemus, ita patienter aliunde castigati feramus, ne unquam reprobis efficiamur; Efficiemur autem reprobi, si more hactenus recepto impetuosa carni perpetim abbediamus, pravas ejus cupidias prompti expleamus, eique nil moleste nil adversi unquam irrogari patiamur; Sic enim corpus nostrum iniquum migrabit Sejanum, qui sui Sessorem excutiet, eumque ab unflagitio in alterum devolvat, donec totum hominem in aeternitate raptatum vita privet immortali; de quo in aeternum & ultra verum erit dicere: *Equi ascensor non salvabit animam suam*, quod maximum malorum omnium malum nostris à cervicibus per merita S. Mar-

Georgii clementissimè Deus avertat!

Amen.

